9 Ιουλίου 2021

Η κυρία Χρυστάλλα θυμάται τις εξόδους της νεότητάς της στο αεροδρόμιο Λευκωσίας

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)

Πολλά χρόνια μετά την εισβολή, επιστρέφει σε ένα γνώριμο μέρος που κάποτε έσφυζε από ζωή, αφού αποτέλεσε σημείο συνάντησης για τους Λευκωσιάτες και ένα πραγματικό στολίδι για την Κύπρο ολόκληρη, και κατακλυσμένη από συναισθήματα συγκλονισμού και θλίψης φωτογραφίζει την ερήμωσή του.

Κείμενο / φωτογραφίες: Χρυστάλλα Τζιακούρη

Όταν μου δόθηκε η ευκαιρία να επισκεφθώ το εγκαταλελειμμένο αεροδρόμιο της Λευκωσίας, μνήμες παλιές και όμορφες κατάκλυσαν το μυαλό μου, παίρνοντάς με χρόνια πίσω.

Θυμήθηκα την εποχή που ήμουν μόλις 18 χρονών και πήγαινα με τον αρραβωνιαστικό μου στην όμορφη καφετέρια εκείνου του αεροδρομίου για ένα ποτό. Ήταν η έξοδος μας, για εμάς τους Λευκωσιάτες. Ένα πραγματικό στολίδι για

την Κύπρο ολόκληρη. Έσφυζε πάντα από ζωή.

chrystalla

chrystalla

ΚΑΦΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
Cafe
chrystalla

Θυμήθηκα ακόμα το μεγάλο μπαλκόνι που υπήρχε ψηλά στο αεροδρόμιο, όπου βγαίναμε για να δούμε τα αεροπλάνα που έρχονταν και που έφευγαν μαζί με τους ταξιδιώτες. Εγώ δεν πρόλαβα να ταξιδέψω από εκείνο το αεροδρόμιο, ο άντρας μου όμως ταξίδεψε και θυμάμαι χαρακτηριστικά εκείνη τη φορά που τον χαιρετούσα από ψηλά από εκείνο το μπαλκόνι μέχρι να φύγει το αεροπλάνο του.

Χρόνια μετά, αντικρύζοντας την ερήμωσή του, ένιωσα συγκλονισμό και θλίψη.

Πόσο κρίμα που όλες αυτές οι αναμνήσεις θα παραμείνουν αναμνήσεις...

Trident Sun Jet
chrystalla

chrystalla

chrystalla

chrystalla

chrystalla

chrystalla

chrystalia

chrystalia

chrystalla

chrystalla

Πηγή: city.sigmalive.com